

MEER AANBOD VOOR NEDERLANDSTALIGE KINDEREN

El Houaria El Madkouk een Lakense moeder van 6 kinderen.

Alle 6 gaan ze naar het Nederlandstalig onderwijs en El Houaria waakt erover dat de kinderen ook na de schooluren bezig blijven met de Nederlandse taal. Omdat ze op de dienst Gemeenschapscentra van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) werkt kent ze het reilen en zeilen van de gemeeschapscentra. Maar door haar betrokkenheid in haar wijk en bij de school van kinderen merkt ze toch dat vele Lakenaars nog grote vragen hebben over wat een gemeenschapscentrum is en welke activiteiten er worden aangeboden. Voor ons geeft ze haar mening als Lakenaar, maar vooral ook als moeder.

Je voedt je kinderen bewust Nederlandstalig op. En dit niet enkel door ze naar een Nederlandstalige school te sturen, is dat soms moeilijk?

Het is inderdaad niet altijd eenvoudig. Mijn kinderen gaan in Strombeek, liefst 12 km van hun woonplaats, naar school. Dit is een heel bewuste keuze. Ik wil dat ze tijdens de schooluren enkel Nederlands praten. Je mag immers niet vergeten dat kinderen liever Frans praten, hun hele omgeving is immers grotendeels Franstalig. In Strombeek heb ik het gevoel dat ze consequenter zijn op vlak van de taal in de school. Ze zijn strenger in het zeggen dat kinderen op school Nederlands moeten gebruiken. Maar ze proberen ook de ouders te stimuleren. Zo stellen de leerkrachten op school regelmatig vragen over Ketnetprogramma's, als ouder moet je daar dan ook op inspelen. Je moet zorgen dat je kinderen weten waarover ze het op school hebben. De meeste anderstalige ouders zap-

pen nooit naar Ketnet omdat ze het Nederlands niet genoeg begrijpen, omdat scholen er niet op inspelen, etc. Maar op onze school worden de kinderen erover ondervraagd. We moeten dus wel volgen. En zo oefenen ze ook na schooltijd hun Nederlands. Zo zie je maar dat alleen naar het Nederlandstalige onderwijs gaan niet voldoende is om een perfecte kennis van het Nederlands te hebben. Hier in Laken vinden ouders het vrij normaal dat kinderen na school niet meer met het Nederlands bezig zijn, maar het is echt cruciaal.

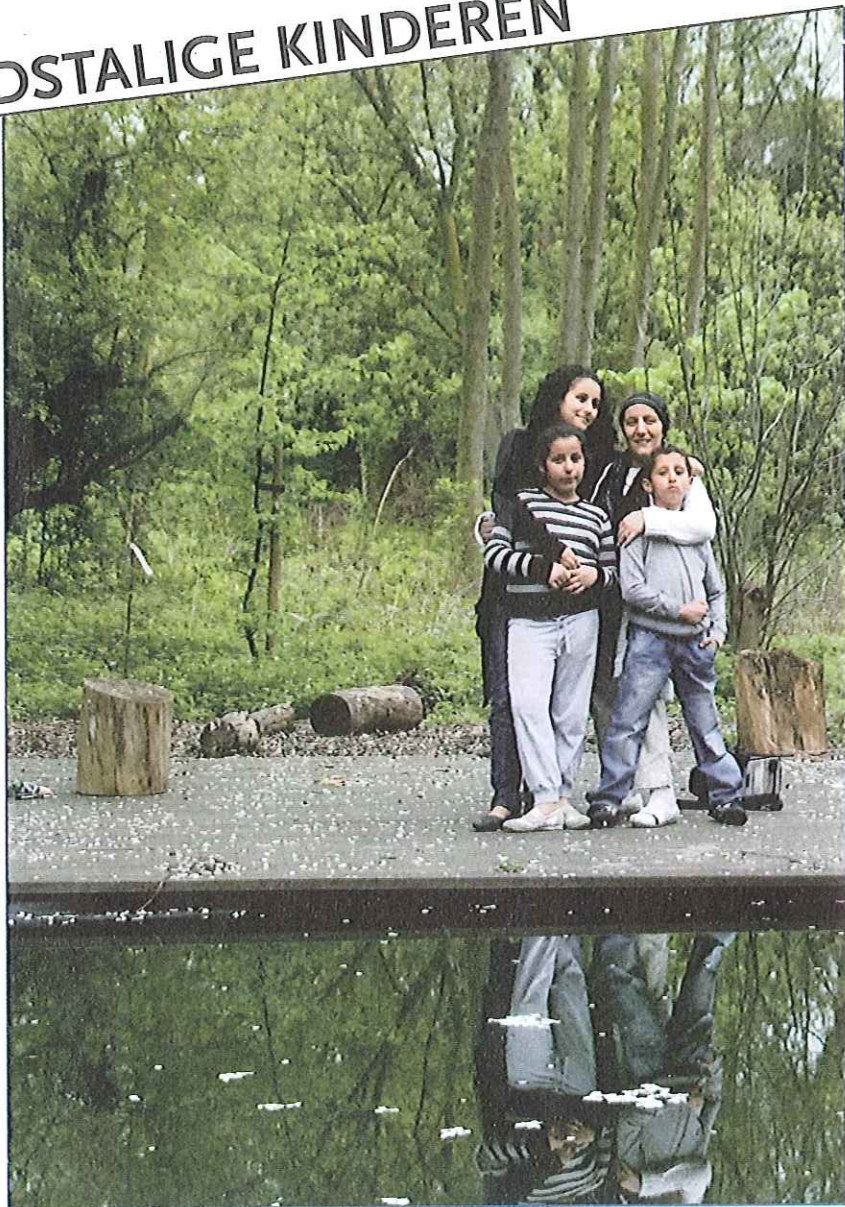
Niet enkel de televisie moet hen stimuleren om na school met Nederlands bezig te zijn, ik probeer hen ook aan te moedigen om te participeren aan activiteiten in het Nederlands.

Zoals ik al zei is het niet altijd eenvoudig, maar ik heb ook hulp

gekregen van de kinderdienst. Een heel mooi initiatief waar gezinnen terecht kunnen met hun problemen. Ze staan daar steeds klaar om je te helpen zoeken naar een gepaste oplossing. Ik ben echt oprecht blij dat ik de kinderdienst heb leren kennen, want ze hebben me enorm veel steun gegeven.

Wat versta je eigenlijk onder activiteiten in het Nederlands?

Onder taalondersteunende activiteiten versta ik alles waar kinderen kind kunnen zijn, maar toch in aanraking komen met de Nederlandse taal. Een goed voorbeeld daarvan is het gemeenschapscentrum Nekkersdal met z'n IBO. Daarnaast heb je ook nog *A Place to Live* en het *Babelhuis* (OCMW Brussel), die zich wel degelijk focussen op taalondersteuning. Heel mooie initiatieven, maar groot probleem bij allen is dat ze

© Kasper Demeulemeester

kampen met plaatsgebrek en dus enorme wachtlijsten.

Is hier volgens jou een rol voor het gemeenschapscentrum in weggelegd?

Zeker en vast! Meer activiteiten die gericht zijn op het beoefenen van de Nederlandse taal juich ik alleen maar toe! Volgens mij zou het leuk zijn om extra spel- en leesactiviteiten in de buurt op te starten. Dit bijvoorbeeld onder leiding van een vrijwilliger. Of waarom niet eens een toneelatelier? Of een leesatelier? Voor deze zou ik meteen intekenen, want ik heb liever dat mijn kinderen zich engageren voor dergelijke activiteiten dan dat ze op straat spelen en Frans spreken. En ouders willen zich hier ook voor inzetten door zelf op één of andere manier een steentje bij te dragen.

Kunnen sportactiviteiten hier bijvoorbeeld ook onder vallen? Onder de noemer van taalstimulerende activiteiten?

Zeker, maar voor een gezin met meerdere kinderen is dat niet altijd evident. Culturele en sportactiviteiten zijn vaak te duur. Dat is trouwens voor vele ouders het probleem. Het budget laat het vaak niet toe om de activiteiten van de kinderen te financieren. Maar toch blijf ik zoeken. Daarvoor maak ik vaak gebruik van talentmix. Deze brochure omvat alle cursussen in de Brusselse gemeenschapscentra en enkele partners. Alles staat er heel duidelijk georganiseerd en het is meteen zichtbaar of de prijs betaalbaar is of niet. Hoewel cursussen vaak duur zijn, zijn er toch wel al initiatieven waarachter ik mij kan scharen zoals de cultuurwaardebond of de vakantieopvang die de VGC organiseert. Voor lage inkomensgezinnen is de opvang tijdens de vakanties helemaal gratis. Maar hij is ook gratis voor broertjes en zusjes van vrijwilligers bij de speelpleinen van de VGC.

Tof!

Inderdaad! Maar ik krijg toch het gevoel dat veel initiatieven nog te weinig gekend zijn bij de specifieke doelgroepen. Zelf ken ik de activiteiten omdat ik werk op de VGC. Ik merk dat mensen vaak onvoldoende bekend zijn met de speelpleinwerking of 1 van de vele andere

Nederlandstalige activiteiten in het gemeenschapscentrum Nekkersdal en in de wijken van Laken. Je mag niet vergeten dat men de meeste informatie nu verspreid via flyers, maandbladen, posters, etc. Maar volgens mij slaat deze weg niet aan bij de doelgroepen. Zij gaan toch nog sterk af op mond-aan-mond-info. Mondelinge publiciteit zou meer op de bal spelen.

Hoe zou je dat dan concreet aanpakken?

Volgens mij spelen scholen een zeer belangrijke rol. Er moet dan ook heel duidelijk vanuit de verschillende werkingen naar de school toe gecommuniceerd worden. Daar gebeurt immers in eerste instantie de taalstimulans. Maar daarnaast moeten de scholen ook bewuster met de informatie omgaan, zorgen dat het daadwerkelijk bij de ouders raakt. En hen wijzen op het belang van taalstimulering na de schooluren. Dat is er al, maar ze bereiken niet steeds hun doel. Waarom niet eens iemand van een taalstimulerende organisatie op de oudervergaderingen uitnodigen? Zodat ze daar de ouders rechtstreeks kunnen aanspreken? Volgens mij bereik je dan meteen een veel groter publiek.

Kennen de ouders volgens jou Nekkersdal voldoende als gemeenschapscentrum?

Het eerste idee van vele buitenstaanders is dat Nekkersdal een café is. Dit door het uithangbord aan de straatkant. Maar het is natuurlijk veel meer dan dat. De (h)erkenning van sociaal-cultureel huis is voor

velen nog niet duidelijk. Misschien moet het exterieur nog wat zachter worden gemaakt. Dit kan heel eenvoudig volgens mij, bijvoorbeeld met wat kindertekeningen voor de ramen. Dan wordt in één oogopslag duidelijk dat het centrum er ook is voor kinderen. En dat er een aanbod is voor kinderen. Zoals ik al zei is mond-aan-mond-reclame cruciaal. Ook voor de activiteiten van Nekkersdal, misschien kan dit ook via de scholen. Laat leerkrachten de ouders even aanspreken over een kindertheaterstuk. Een persoonlijke toets doet immers zoveel meer dan een flyer.

Net als andere (allochtone) ouders uit de buurt vindt El Houaria moeilijk haar weg in het Nederlandstalig aanbod. Er is voornamelijk een grote vraag naar Nederlandse taalondersteunende activiteiten en huiswerkbegeleiding. Ondanks het reeds uitgebreide aanbod zijn er nog steeds hindernissen waardoor de vraag niet ingevuld kan worden. Enkele van die obstakels bestaan uit het gebrek aan kennis over het aanbod, de grote wachtlijsten en de prijs van de activiteiten (dit laatste is vooral een barrière voor grote gezinnen). Het is zo dat sommige ouders niet genoeg betrokkenheid tonen, maar die betrokkenheid moet ook gevoed worden. Het feit dat maar een gering aantal allochtone gezinnen de weg naar het gemeenschapscentrum vinden, duidt er op dat er nog werk aan de winkel is om de Nederlandstalige activiteiten bij allochtone/anderstalige gezinnen bekend te maken.

Ann Deraedt

© Kasper Demeulemeester